

Universitätsbibliothek Paderborn

De Imitatione Christi

Thomas <von Kempen>

Antverpiae, 1607

Quòd verba Dei, cum humilitate sunt audienda, & quod multi ea non
ponderant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48701](#)

C A P. III.

Quòd verba Dei, cum humilitate sunt audienda: & quod multi ea nō ponderant.

A Vdī fili verba mea, verba sua- Domi-
nissima, omnem Philosopho-
rum & Sapientium huius mūdi scien-
tiam excedentia. Verba mea spiritus Ioan. 6.
& vita sunt, nec humano sensu pen-
sanda. Non sunt ad vanam cōplacen-
tiam trahenda, sed in silētio audienda,
& cum omni humilitate atque magno
affectu suscipienda. * Et dixi: Beatus, Seruus
quem tu erudieris Domine, & de lege Ps. 93.
tua docueris eum: vt mitiges ei à die-
bus malis, & non desoletur in terra.

2 † Ego, inquit Dominus, docui Domi-
Prophetas ab initio, & usque nunc nus.
non cessò omnibus loqui: sed mul- Heb. 1.
ti, ad vocem meam surdi sunt, &
duri. Plures mundum libenter audiunt, quām Deum: facilius sequuntur
carnis luæ appetitum, quām Dei bene-
placitum. Promittit mundus tempo-
ralia & parua, & seruitur ei auditate
magna: ego promitto summa, & æter-
na, & torpescunt mortalium corda.

F 3

Quis

Quis tanta cura, mihi in omnibus seruit & obedit, sicut mundo & dominis
Esa. 23. eius seruitur? Erubetce Sidon, ait mare.

Et si causam quæris, audi quare. Pro modica præbenda, longa via curritur: pro æterna vita, à multis vix pes semel à terra leuatur. Vile pretium quæritur: pro vno numismate interdum turpirer litigatur: pro vana re & parua promissione, die noctuque fatigari non timeut.

3 Sed proh dolor, pro bono incommutabili, pro præmio inæstimabili, pro summo honore & gloria interminabili, vel ad modicum fatigari pigritatur. Erubetce ergo serue piger & querulose, quod illi paratores inueniuntur ad perditionem, quam tu ad vitam. Gaudent illi amplius ad vanitatem quam tu ad veritatem. Evidem

Rom. 1. à spe sua nonnumquam frustrantur,
Mat. 24. sed promissio mea neminem fallit, nec confidentem mihi dimittit inanem.

Quod promisi, dabo: quod dixi, implebo; si tamē usque in finem, fidelis in

Apoc. 2. dilectione mea quis permanserit. Ego

Col. 1. remunerator sum omnium bonorum. & fortis probator omniū deuotorum.

4 Scri-

4 Scribe verba mea in corde tuo , & pertracta diligenter : erunt enim in tempore temptationis , valdè necessaria. Quod non intelligis , cū legis cognoscas in die visitationis . Dupliciter solo electos meos visitare , temptatione scilicet & consolatione. Et duas lectio- nes eis quotidie lego , vnam increpan- do eorum vitia , alteram exhortando ad virtutum incrementa . Qui habet ver- ba mea , & spernit ea , habet qui iudicet eum in nouissimo die.

Oratio, ad implorandam deuotionis gratiam.

5 **D**omine * Deus meus , omnia bona mea tu es . Et quis ego sum , vt audeam ad te loqui ? Ego sum pauperrimus seruulus tuus , & abiectus vermiculus : multo pauperior & contemptibilior , quām scio , & dicere au- deo . Memento tamen Domine , quia nil sum , nihil habeo , nihilq; valeo . Tu solus bonus , iustus & sanctus ; tu omnia potes , omnia præstas , omnia imples , solum peccatorem inanem relinquens . Reminiscere miserationum tuarum , & imple cor meum gratia tua , qui non vis esse vacua opera tua .

F 4

6 Quo-